RESPECT ?

Respecte: Reconeixement i consideració del valor d'una persona o una cosa. Doncs bé, precisament valor, coratge i valentia és el que cal per agafar el xiulet i sortir al camp.

Per exercir d'àrbitre federat cal adquirir unes aptituds que et permetin aplicar amb rigor les regles de joc. Per tant, després d'una formació exhaustiva, tant teòrica com pràctica, saltes al terreny de joc per intentar interpretar-ne les regles i sancionar, de manera justa i imparcial, els jugadors que les transgredeixen. És una tasca il·lusionant, sobretot, si t'agrada l'esport. Però la pressió i la falta de respecte acaben empetitint la il·lusió que et va dur a emprendre aquest camí.

Tinc el convenciment que el gruix de la població considera que, únicament pel fet de ser espectadors de jocs esportius, ja posseeixen un grau de coneixement que els habilita per determinar la correcta aplicació de les regles del joc. D'altra banda, la premsa tampoc no ajuda gaire el col·lectiu, ja que, igualment, es consideren jutges de les teves decisions. A més a més, prenguis la determinació que prenguis, un dels dos equips sempre estarà disconforme amb aquella decisió. Entrenadors, jugadors i públic insulten impunement, sense adonar-se que tenen al davant professionals formats, i que, en ocasions, es tracta d'adolescents de 14 i 15 anys que inverteixen esforç, il·lusió i temps per començar un camí que, qui sap, si pot esdevenir la seva professió.

Diògenes de Sinop fou un filòsof cínic nascut a Atenes. Existeixen nombroses anècdotes sobre la seva vida, però m'agradaria destacar-ne una: Diògenes es trobava un dia davant d'una escultura amb la mà estesa, quan un conegut seu el va veure i li va preguntar: "Però què fas aquí demanant almoina a l'estàtua de Zeus?" Diògenes va respondre: "M'afanyo a fracassar".

Sortir al terreny de joc vestit de negre, sense haver rebut una preparació psicològica prèvia del que t'espera, pot convertir el terreny de joc en l'estàtua de Zeus.

Un àrbitre retirat.